

Aan de oevers van de Maas in Nederlands en Belgisch Limburg ontwikkelt zich een naar Vlaamse normen groot natuurgebied, dat moet uitgroeien tot een toeristische trekpleister. Ruimtelijke ordening speelt een belangrijke rol in het project “Maasvallei... grensverleggend.”

De rivier kan weer voorspoed brengen

Lijnvissen kan in bijna het hele gebied. Maar vissers kunnen hun auto wel niet in elke bocht van de Maas parkeren.

Peter Renard

In de Limburgse Maasvallei, tussen Maastricht en Kinrooi, verrijst langzaamaan een uit de kluiten gewassen natuurgebied (2.500 hectaren), dat de spil moet vormen van de toeristische ontwikkeling van de streek waar dorpjes lieflijke namen als Kessenich, Aldeneik, Heppeneert, Elen, Geneuth, Kotem of Uikhoven dragen. Bedoeling is te komen tot een “aantrekkelijk, niet verrommeld, natuurlijk landschap met authentieke, goed beheerde en ontsloten landschappen en monumenten”. Als alles goed loopt, positioneert de Maasvallei zich naast de Waddeneilanden als een gebied waar sportieve en natuurminnende toeristen rust vinden. Hoogwaterbeveiliging, grindwinning, duurzaam toerisme, erfgoed en lokale economie gaan hier hand in hand. Maar dit alles wordt gekoppeld aan een natuurlijk landschap, wat dat vormt de basis voor het toerisme.

Tijdens het symposium “Maas in beeld” dat in oktober in Dilsen-Stokkem plaatsvond, werden de resultaten van een driejarige studie over vijftien jaar natuurontwikkeling in de Maasvallei voorgesteld – sinds 1990 is er naar schatting 2.500 ha nieuw natuurgebied bijgekomen langs de Maas in Vlaanderen en Nederland. Zelfs kenners waren verrast over de terugkeer van zoveel spectaculaire planten en dieren, gaande van mossen in vloedbossen, over wilde marjolein, waterplanten in de Maas, graafbijen, spinnendoders, libellen tot bevers. Als de natuur zich de komende jaren nog verder herpakt, kan de unieke biodiversiteit van de Maasvallei een toeristische attractie maken. Maar dan moeten er ook ruimtelijke ingrepen komen, zegt projectleider Lambert Schoenmaekers van het Regionaal Landschap Kempen en Maasland, dat samen met Toerisme Limburg aan de kar trekt en er in slaagt om alle betrokkenen aan tafel te krijgen en de nodige middelen te mobiliseren. Hierbij is de inbreng van de NV De Scheepvaart, die in de vallei grootschalige werken uitvoert om de Maaslanders te behoeden voor overstromingen, van cruciaal belang. Schoenmaekers memoreert de zes ruimtelijke dragers van het project “Maasvallei.. grensverleggend”.

Lambert Schoenmaekers | “De eerste en ook belangrijkste ruimtelijke drager is de rivier en vooral het hele rivierbed. We mogen de Maas niet tot de hoofdgeul beperken, maar moeten het hele winterbed erbij nemen, de zone die de rivier bij hoog water kan innemen. Dat is veel ruimer dan het zomerbed en ook ruimer dan de regenpijp waarin de mens de rivier in de

Alleen al in het bosrijk regionaal landschap Kempen en Maasland genereert het fietsroutenetwerk jaarlijks 16 miljoen euro extra inkomsten!

Om de beken enige kwaliteit te geven, heb je aan elke zijde minstens een buffer van twintig à vijftientwintig meter nodig.

negentiende en twintigste eeuw heeft trachten te steken. Dat winterbed is de onderscheidende kwaliteit van onze ruimte, die Kortrijk en Zedelgem niet kennen. Dit is het enige stuk van de rivier dat niet door sluizen en dammen tot een badkuip is gereduceerd. We hebben hier een grote rivier die over een afstand van 45 km relatief vrij afstroomt en meandert. Zelfs op het niveau van de Benelux is dat vrij uniek. “

Wat moet er met de rivier gebeuren?

Lambert Schoenmaekers | “We willen het ruime rivierbed van de Maas ontwikkelen tot een ecologische hoofdweg en een toeristische topper. We willen toerisme en ecologie niet alleen verzoeenen. We gaan een stap verder omdat we ervan overtuigd zijn dat, met een goede aanpak, ecologie en toerisme elkaar wederzijds kunnen versterken. Dat heet met een groot woord: synergie. De ecologische hoofdweg is de sokkel, de reden waarom mensen voor langer dan een uur hierheen willen komen en dat moet ook de reden zijn waarom ze willen terugkeren. We willen mensen niet gek maken met mooie promotiefolders als er onvoldoende kwaliteit op het terrein aanwezig is. Daarom zetten wij in op een naar Vlaamse normen groot, grensoverschrijdend RivierPark van 2.500 hectaren, een kwaliteitsvol gebied waar mensen rust en het gevoel van wildernis ervaren. Een extra troef is dat je met veerpontjes naar fraai bewaarde Nederlandse dorpjes kan hopen. “